

ת"פ 52524/12/15 - מדינת ישראל נגד יהלום סקירא, דניאל דוידוב, ניסים זייס דדון

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 52524-12-15 מדינת ישראל נ' סקירא(עציר) ואח'

ת"פ 30819-02-15

14 יוני 2016

מ"ת 52553-12-15

לפני כבוד השופט אבשלום מאושר

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. יהלום סקירא (עציר)

2. דניאל דוידוב (עציר)

3. ניסים זייס דדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ענבל אביב

הנאשמים 1-2 הובאו באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם 1 עו"ד איציק פרץ

ב"כ הנאשם 2 עו"ד חן בן חיים

גזר דין

לנאשמים 1-2

עמוד 1

ביום 11.4.16 הורשעו הנאשמים, על יסוד הודאתם, בעובדות המפורטות באישומים שבכתב האישום המתוקן, ובעבירות כדלקמן:

אישום מס' 1

לנאשם 1:

התפרצות למקום מגורים/ תפילה בכדי לבצע עבירה- עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

קשירת קשר לעשות פשע- עבירה בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק.

החזקת מכשיר לביצוע פשע- עבירה בניגוד לסעיף 410(2) לחוק.

הפרת הוראה חוקית- עבירה בניגוד לסעיף 287(א) לחוק.

גניבה- עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

לנאשם 2:

הפרת הוראה חוקית- עבירה בניגוד לסעיף 287(א) לחוק.

התפרצות למקום מגורים/ תפילה בכדי לבצע עבירה- עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק.

קשירת קשר לעשות פשע- עבירה בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק.

גניבה- עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

החזקת מכשיר לביצוע פשע- עבירה בניגוד לסעיף 410(2) לחוק.

אישום מס' 2- לנאשמים 1,2

התפרצות למקום מגורים/ תפילה בכדי לבצע עבירה- עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק.

גניבה- עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

קשירת קשר לעשות פשע- עבירה בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק.

על פי החלק הכללי לכתב האישום, ביום 22.3.15 הורה כב' השופט קלייטמן, במסגרת מ"ת 30829-02-15, על שחרורו של הנאשם 1 בתנאי מעצר בית מלא, בבית אחותו שברח' ההסתדרות 138/3 ברחובות. כמו כן, ביום 10.6.15 הותר לנאשם 1 לצאת לעבודה בקיוסק ברח' התנאים 5 בחולון, בין השעות 10:00 ועד 21:00, בימי ו' בין השעות

עמוד 2

09:00 ועד 16:00 ובמוצאי שבת, מצאת השבת ועד השעה 24:00.

ביום 2.4.15 הורה כב' השופט קלייטמן, במסגרת מ"ת 2232-03-15, על שחרורו של הנאשם 2 בתנאי מעצר בית מלא ברח' בלפור 108/3 בבית ים וביום 7.6.15 אפשר לו לצאת לעבודה במסעדת "בוקה בר אנטריקוט" שברח' רוטשילד 87 בראשל"צ בימים א'-ה', בין השעות 10:30 ועד 21:00 ובמוצאי שבת, בין השעות 20:00 ועד 00:00.

להלן ייקראו סעיפים 1 ו-2 "ההוראה החוקית".

כן עולה מהחלק הכללי לכתב האישום כי עובר למועדים הרלוונטיים לכתב האישום, קשרו הנאשמים, בצוותא חדא, קשר לביצוע פשע בדמות התפרצויות לדירות מגורים, כך שבמסגרת הקשר ולשם קידומו הצטיידו בערכה ייעודית לפתיחת מנעולי צילינדר ישרי קדח מדגם מחורץ.

על פי האישום הראשון לכתב האישום, ביום 10.12.15, בשעה 12:00 לערך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיעו הנאשמים בצוותא חדא לדירתה של הגב' ראיסה אנאליביץ (להלן: המתלוננת 1) שברח' העצמאות 14/25 באשדוד (להלן: דירתה של המתלוננת 1), כשבידיהם ערכת מפתח מותאם וצלצלו מספר פעמים בפעמון הדלת כדי לוודא שאין אדם בבית.

בהמשך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, פרצו הנאשמים בצוותא חדא לדירתה של המתלוננת, בכך שפתחו את הדלת באמצעות ערכת המפתח המותאם ונכנסו לתוכה, וזאת בכוונה לבצע גניבה.

בסמוך לכך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, יצא הנאשם 3 אל מחוץ לבניין והתיישב שם כשהוא מתצפת על המקום בזמן שהנאשמים 1 ו-2 בתוך דירתה של המתלוננת 1, נושאים ונוטלים תכשיטים לתוך שקית וסך של 350 יורו, וזאת ללא הסכמת המתלוננת 1 ובכוונה לשללם ממנה שלילת קבע.

במעשיהם, החזיקו הנאשמים ערכת מפתח מותאם שמשמש לפתיחת דלתות ואין להם הסבר סביר לכך.

במועד ובמעמד האמורים לעיל, נתפסו התכשיטים של המתלוננת 1 והוחזרו אליה.

במעשיהם, הפרו הנאשמים 1 ו-2 את ההוראה החוקית שניתנה כשורה מאת ביהמ"ש.

על פי האישום השני לכתב האישום, ביום 10.12.15, בין השעות 05:30 ועד 12:00, אך עובר למועד שצוין באישום הראשון, במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיעו הנאשמים בצוותא חדא לדירתו של וורקט וובו (להלן: המתלונן 2) שברח' אחד העם 6/28 באשדוד (להלן: דירתו של המתלונן 2), כשבידיהם ערכת המפתח המותאם.

בהמשך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, פרצו הנאשמים בצוותא חדא לדירתו של המתלונן 2, בכך שפתחו את הדלת באמצעות ערכת המפתח המותאם ונכנסו לתוכה, וזאת בכוונה לבצע גניבה.

בסמוך לכך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, גנבו הנאשמים, בצוותא חדא, מתוך דירתו של המתלונן 2 שני גורמטים שעל אחד חרוט השם "ליעד" והתאריך 11.9.13 ועל השני חרוט השם "תהילה" והתאריך 20.4.12 (שמות ילדיו של התלונן 2 ותאריכי לידתם), תו הזהב ע"ס 230 ₪, כרטיס תו קנייה של מור, בקבוק אלכוהול JB, שעון, שרשרת, דרכון על שמו

של המתלונן 2, שרשרת זהב, צמיד ושרשרת דקה, בכך שנטלו ונשאו אותם ללא הסכמת המתלונן 2 ובכוונה לשללם ממנו שלילת קבע.

הרכוש הנ"ל נתפס ברכבו של הנאשם 3 מסוג פורד מ"ר 6367975, למעט שני הגורמטים שעליהם מוטבעים שמות ילדיו של המתלונן 2 ותו הזהב, אשר נמצאו בדירה נשוא האישום הראשון, אליה התפרצו הנאשמים בצוותא חדא.

ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו הודו הנאשמים בכתב האישום המתוקן, הורשעו וב"כ הצדדים הודיעו כי לגבי הנאשמים 1,2 יצורף ת"פ 30819-02-15 של בית משפט השלום ברחובות, בו יודו בכתב האישום המתוקן ויורשעו.

באשר לעונש, הודיעו ב"כ הצדדים כי לגבי הנאשמים 1,2 אין הסדר לעונש ולכן בשלב זה הטיעון לעונש יהיה פתוח וב"כ המאשימה תעתור למאסר בפועל. לגבי הנאשם 3, הוסכם כי יישלח לתסקיר וכי הטיעון לעונש יישאר פתוח והמאשימה לא תחויב בהמלצות התסקיר.

הנאשמים 1,2 צירפו את ת"פ 30819-02-15 של בית משפט השלום ברחובות, בו הורשעו, על יסוד הודאתם, בעובדות המפורטות באישומים שבכתב האישום המתוקן, ובעבירות כדלקמן:

אישום מס' 1

התפרצות למקום מגורים וגניבה בצוותא חדא- עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק, בצירוף סעיף 29(ב) לחוק.

היזק לרכוש במזיד בצוותא חדא- עבירה בניגוד לסעיף 452 לחוק, בצירוף סעיף 29(ב) לחוק.

גניבה בצוותא חדא- עבירה לפי סעיף 384 לחוק, בצירוף סעיף 29(ב) לחוק.

אישום מס' 2

התפרצות למקום מגורים וגניבה בצוותא חדא- עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק, בצירוף סעיף 29(ב) לחוק.

גניבה בצוותא חדא- עבירה לפי סעיף 384 לחוק, בצירוף סעיף 29(ב) לחוק.

לפי האישום הראשון לכתב האישום המתוקן, ביום 26.1.15, בין השעה 08:22 ועד 09:10 לערך, הגיעו הנאשם 3 והנאשם 4 ברכבו של הנאשם 1, רכב מסוג פגו, ל"ז 9181110 (להלן: הרכב) לבית ברח' משה צדקה 1 ברמלה (להלן: המקום).

בהמשך, פרצו הנאשמים לדירה 17 במקום, אשר היתה באותה עת בבעלותה של הגב' ילנה פולבנוב (להלן: המתלוננת 3), בכך שגרמו נזק למנעול דלת הבית.

בנסיבות אלו, פתחו הנאשמים את מגירות הסלון, הפכו מזרון בחדר וגנבו תכשיטים ורכוש רב, ובכלל זה: סט של שרשרת וצמיד מזהב, משופץ אבנים, סט שרשרת, צמיד ועגילים, טבעת זהב, סט עגילים ושרשרת, טבעת גולדפילד, עגילים, סט שרשרת, צמיד ועגיל שבור, תיק יד שחור קטן, טבעת נישואין וטבעת אירוסין מזהב, משובצת יהלומים (שווי שתי הטבעות האחרונות כ- 13,000 ₪ לערך), בכך שנשאו ונטלו את הרכוש ללא רשות המתלוננת 3, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהם מתכוונים בשעת הנטילה לשללו שלילת קבע מבעליו.

במעשים אלו, התפרצו הנאשמים בצוואת חדא לבית, גנבו רכוש והזיקו במזיד לרכוש.

לפי האישום השני לכתב האישום המתוקן, ביום 26.1.15, בין השעות 08:22 ועד 09:23 לערך, עת המתין אחר ברכב במקום, פרצו הנאשמים לדירה 19 במקום, אשר היתה באותה עת בבעלותה של הגב' קרן סטמקר חיים (להלן: המתלוננת 4), בדרך שאינה ידועה למאשימה.

בנסיבות אלו, הוציאו הנאשמים בגדים מארון בחדר, אותם זרקו על הרצפה, זרקו רכוש בסלון הבית וגנבו תכשיטים ורכוש רב, ובכלל זה: שרשרת כסף עם תליון סגול, שרשרת זהב דקה, שני צמידים זהב, סט שרשרת מיד ועגילים ו- 1,000 ₪, בכך שנשאו ונטלו את הרכוש ללא רשות המתלוננת 4, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהם מתכוונים בשעת הנטילה לשללו שלילת קבע מבעליו.

במעשים אלו, התפרצו הנאשמים בצוואת חדא לדירת מגורים וגנבו רכוש בצוואת חדא.

הנאשם 1 יליד 1976 ומגיליון הרישום הפלילי שלו (ת/1), עולה כי יש לחובתו הרשעות קודמות בעבירות רכוש וכי תלויים נגדו מב"דים בעבירות רכוש.

בנוסף, תלוי ועומד נגדו תנאי בן 14 חודשים, אשר הוטל עליו ביום 30.7.13 ע"י בית המשפט המחוזי בתל אביב.

הנאשם 2 יליד 1992 ואין לחובתו הרשעות קודמות.

היום הגיעו הצדדים להסדר לעניין העונש ויעתרו להסתפק בעונשים כדלקמן:

לגבי נאשם 1:

יוטלו 38 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת תנאי בן 14 חודשים כפי שהוטל בת"פ 15459-11-12 מבימ"ש מחוזי ת"א בחופף, מאסר מותנה בן 12 חודשים ל-3 שנים בגין עבירות רכוש מסוג פשע, מאסר מותנה בן 6 חודשים ל-3 שנים בגין עבירות רכוש מסוג עוון, קנס בסך 15,000 ₪ אשר יקוזזו מהפקדה בתיק מ"ת 30829-02-15 בימ"ש השלום בראשל"צ, והיתרה תשולם בתשלומים.

לגבי נאשם 2:

יוטלו 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה בן 12 חודשים ל-3 שנים בגין עבירות רכוש מסוג פשע, מאסר מותנה בן 6 חודשים ל-3 שנים בגין עבירות רכוש מסוג עוון, קנס בסך 20,000 ₪ אשר יקוזזו מהפקדה בתיק מ"ת 2232-03-15 בימ"ש השלום בראשל"צ, והיתרה תשולם בתשלומים.

בסימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושה דברים: אחד, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שניים, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלוש, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

באשר להתפרצויות ולגניבות, הרי שמדובר בעבירות שפוגעות בציבור, ברכושו ובתחושת הביטחון האישית והכלכלית שלו. בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.08) נידון היקף הנזק שבעבירת ההתפרצות:

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם.

נזקים אלו עולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר..."

הדרישה להחמרה בעונשם של עבריינים הפורצים לבתיהם של אזרחים תמימים באה לידי ביטוי בפסיקת בית המשפט העליון. כך, למשל, ברע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.08) נקבע כדלקמן:

"אין בידי לקבל את הטענה המרכזית, כי העונש שהטיל בית המשפט המחוזי על המבקש סוטה ממדיניות הענישה הראויה. בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרוריה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבתו הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד; כך גם באשר למי שהשכים לעבודתו והנה רכבו שהחנה לעתותי ערב איננו, כי נגנב. אמנם במקרה דנא, נלכד המבקש בכף ועמו הרכוש מאותה פריצה בה נעצר, וכן השיב חלק מרכוש אחר בהתערבות בית משפט השלום - אך אין בכך כדי לפצות על הטרומה שגרם..."

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, סבורני כי ההסדר סביר בנסיבות העניין ולכן אכבדו.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

לנאשם 1:

1. מאסר בפועל למשך 38 חודשים.

הפעלת מאסר על תנאי בן 14 חודשים כפי שהוטל בת"פ 15459-11-12 מבימ"ש מחוזי ת"א בחופף לגזר דין זה.

סך הכל ירצה הנאשם 38 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם 1 בכלל התיקים שבכותרת.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון.

4. קנס בסך 15,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.

10,000 ₪ יקוזזו מהפקדה בתיק מ"ת 30829-02-15 בימ"ש השלום בראשל"צ- באם קיימת, והיתרה בסך 5,000 ₪ תשולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים כאשר הראשון בהם החל ביום 27.3.2019.

במידה ולא ישולם תשלום מן התשלומים, יעמוד כל סכום הקנס לפרעון מידי.

לנאשם 2:

1. מאסר בפועל למשך 26 חודשים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם 2 בכלל התיקים שבכותרת.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון.

4. קנס בסך 20,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו.

10,000 ₪ יקוזזו מהפקדה בתיק מ"ת 2232-03-15 בימ"ש השלום בראשל"צ- באם קיימת, והיתרה בסך 10,000 ₪ תשולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, כאשר הראשון בהם החל ביום 27.12.2017.

במידה ולא ישולם תשלום מן התשלומים, יעמוד כל סכום הקנס לפרעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט מחוזי בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ו, 14/06/2016 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

צו

מורה על השבת הפלאפונים לנאשמים או למי מטעמם.

מורה על השמדת כלי עבודה, קופסא, מפתחות, מנעול צילינדר, נרתיק בד שחור הכולל כלי פריצה כפי שנתפסו ת"פ 52524-12-15.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ו, 14/06/2016 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

הוקלד על ידי אלינור גנות